16 nov.2014

Pasaje folosite greşit de BER

1.Fapte 16:29-34

-le-a vestit Cuvântul. Cui a vestit, pruncilor? Cine erau cei cărora le-a vestit? Poate un bebeluş să înţeleagă, să creadă?
- au trezit copiii la miezul nopţii să le vestească Cuvântul şi să-i boteze?
-cum se bucură un copil sugar că a crezut în Dumnezeu? Sau se bucură naşa pentru el, că tot ea a crezut pentru copil? Poate altcineva să creadă în locul nostru?
Fapte 16:31. Dacă eu am crezut, asta va mântui şi familia, dacă ei nu cred personal? In BOR crede şi se leapădă naşa,dar la BER?

Fraţilor deşi este suficient să crezi doar ca să fii mântuit, nu mai sunt necesari oare şi alţi paşi ai credinţei, după naşterea din nou? Este suficient să te naşti, nu trebuie să te hraneşti, să creşti, să aparţii unei biserici locale, să fii un mădular în trupul unei biserici locale? Nu cumva ne place să rămânem prunci în Hristos, pentru ca să ne ţină în braţe fraţii?
’’Când eram copil, vorbeam ca un copil,dar când m-am făcut om mare am lepădat ce era copilăresc’’. Credinţa nepusă la treabă moare, sau chiar se naşte moartă.
(Vezi Matei 13, cele 4 feluri de pamant)

*Câte cazuri cunoaşteţi din Biblie de oameni întorşi la Dumnezeu dar care să nu se fi botezat? În perioada Bisericii, nu avem nici un exemplu.Totuşi în NT.este:
– Tâlharul de pe cruce. El este exponentul celor care ar vrea să împlinească ce este scris, dar nu au timpul fizic, pentru că mor imediat. Este oare tâlharul un exponent al mişcării nebotezaţilor?
Dar curios că ei sunt de acord cu botezul, doar că nu cum spune în Biblie, ci cum a spus domnul cutare sau cutare...sunt domnii aceştia mai mari decât Biblia? Toate sectele au la bază oameni: Buda, Mahomed, Joseph Smith, Ellen G.White,Charles Taze Russel, Tudor Popescu, etc...V-ar făcea plăcere să fiţi membri într-o biserică plină de icoane şi de fumul de la lumânări, cu nişte sfinţi trişti, ba chiar mânioşi ? Dacă nu fraţilor, de ce să le iubim tradiţia lor care este împotriva Scripturii, şi să practicăm aşa ceva?

1 Corinteni 12:12 – suntem alăturaţi unei biserici locale prin botez şi intrăm în lucrare împreună cu alte mădulare. În ce lucrare intră un prunc botezat?
Este oare el membru în Biserica locală prin botez, este parte a Trupului Lui Hristos?

Este interesant că Biblia ne vorbeşte despre etape în viaţa de credinţă:

* Ucenicia: pocăinţă, credinţă, naşterea din nou, primirea Duhului Sfânt, demonstrarea credinţei cu fapta, alipirea de biserica locală prin botez, cina, şi intrarea în lucrare (pregătirea teoretică şi spirituală).

Cum se procedează la cei botezaţi mici: la câteva săptămâni, luni, pruncul este botezat. Cine botează? Cineva mare de la centru. El este şi naşul uneori, dar la fel ca la BOR se pregăteşte naşa cu un scutec frumos care primeşte copilul de la cel ce botează. Copilul creşte şi uneori primirea Domnului Isus în inimă la un astfel de copil este incertă din pricina botezului. Tânărul creşte şi la un moment dat simte că vrea să intre la cină. Atunci el este cercetat de bătrânii bisericii şi dacă ei cred că este gata, îl lasă să participe, altfel nu. Nu au fundament biblic pentru unele practici. Matei 28:19,20. În Marea Trimitere, sau Marea Însărcinare se vorbeşte de botez. La ce botez se referă?

Care dintre aceste două metode sunt biblice?
Domnul Isus nu a botezat copiii, sau altcineva, ci i-a binecuvântat. Binecuvântarea aceea nu este similară cu botezul, nu!?
Marcu 10:16; Luca 2:34. Simeon nu L-a botezat pe Domnul Isus, ci L-a binecuvantat !

2.Fapte 16:13-15 este un pasaj asemănător. Lidia vânzătoarea de purpură – o femeie temătoare de Dumnezeu asculta şi avea şi ea nevoie de mântuire. Domnul i-a deschis inima ca să ia aminte la cele ce se spunea. O condiţie pentru primirea Cuvântului este deschiderea inimii. Au fost botezaţi toţi cei ce au făcut ce a făcut Lidia, adică au crezut Cuvântul.
Se spune adesea că e corect să te botezi când eşti mare doar dacă nu te-ai botezat când erai mic. Adevărat? Corect? Unde scrie explicit acest lucru?!

Haideţi să privim în Fapte 19:1-5. Aici ne sunt prezentate 2 botezuri. Vreţi să vedeţi adevărul? Primul botez nu a fost valabil, şi i-a botezat din nou. Deci şi ei ar trebui botezaţi „din nou”.

v.5 ne lasă să înţelegem ceva: ucenicii lui Ioan B., atunci au înţeles cum stau lucrurile cu mântuirea şi au cerut numaidecât să fie botezaţi. Cartea Faptele a fost scrisă undeva în jurul anilor 60-65 d.Ch. înainte de decapitarea lui Pavel şi înainte de prigoana lui Nero şi distrugerea Jerusalimului. Trecuseră aproximativ 20 de ani de la moartea lui Ioan B.

Deci, nu li s-a spus cum s-ar spune azi:’’dacă ai fost odată botezat e bine, nu mai este nevoie, oricum botezul nu mântuieşte’’,nu, ci ei înţeleg şi cer numaidecât botezul a doua oară.

3) 1 Cor.1:14-17.Vesteşte Pavel aici exagerarea unora în ce priveşte botezul cum se crede?

v.17 este adesea folosit de unii „fraţi” astfel:’’de fapt Pavel nu prea e de acord cu botezul, căci vedeţi, el a fost trimis să vestească Cuvântul, nu să boteze.’’
Ca de fiecare dată însă, se scoate textul din context. În context se vorbeşte despre cearta dintre diversele partide formate. Se lăudau care au botezat cei mai mulţi, era vorba de un fel de palmares, lucru pe care apostolul nu-l agreează.

O altă piedică în înţelegerea botezului NT. este expresia:*’’casa lui Ştefana*, *casa temnicierului, casa lui Lidia, casa lui Corneliu, Crispus şi casa lui’’*. Domnul Isus spune la ieşirea din casa lui Zacheu:’’astăzi a intrat mântuirea *în casa* aceasta’’. Înseamnă asta că toţi de acolo au fost născuţi din nou prin credinţa lui Zacheu? Sigur că nu. La fel este şi cu botezul acestor ’’case’’. Haidem să înţelegem Biblia în contextul ei. Biblia se tălmăceşte cu Biblia, dar se răstălmăceşte forţând textul să spună ce cred unii.

4. Fapte 10:44,47,48 ’’toţi cei ce ascultau Cuvântul’’au fost botezaţi. Este ridicol şi amuzant uneori să aplici botezul şi ce a urmat, copiilor mici. Unii cred că de aceea plânge noul născut, pentru că cere botezul, nu pentru că are viaţă în el, nu pentru că are colici, ci pentru că cere botezul. Ciudat că atunci când ajung mari, tineri, nu mai plâng să primească botezul, plângem noi ca unii să primească, şi ei tot nu vor să-l primească, şi trăiesc în neorânduială.

5.Romani 2:27-29 şi Galateni 6:13-15,14. Cum se interpretează acest text: tu dacă eşti botezat mare, prin neascultarea ta vei ajunge să te botezi degeaba; eu prin ascultarea mea este ca şi cum aş fi botezat. Nu botezul te mântuieşte, nu ce e pe dinafară, ci ceea ce este în interior. Bine, dar atunci de ce să botezi copilul mic? Pentru că aşa face BOR. Ei sunt cei pe urmele cărora vrem sa mergem? Chiar dacă nu e biblic?
Fapte 4:*19’’Judecaţi voi singuri dacă este drept înaintea Lui Dumnezeu să ascultăm mai mult de voi decât de Dumnezeu..*’’.

6. 1 Cor.7:17-20,24; Fapte15:6-11. Ce vrea să spună acest text?
v.24. Că dacă ai fost chemat când erai nebotezat să rămâi nebotezat? Vărul meu de la ţară mereu îmi citează acest verset când vine vorba de botez.
v.19.Tăierea împrejur nu este nimic=botezul nu este nimic???!!!
Aceasta este rânduiala, spune Pavel. Rânduiala cu privire la *căsătorie.*
Putem pune egal între circumcizie şi botez? Da?! Din nou contextul guvernează textul. Acolo se vorbeşte de căsătorie, nu despre botez.Se şi dă un exemplu în v.21

7.Matei 3:13-16. Hristos nu avea nevoie de botez pentru că El nu a avut păcat, deci vedeţi botezul nu este atât de important. El S-a botezat pentru ca să fie

cunoscut de naţiune, dar noi nu avem nevoie de asta. Oare, nu avem nevoie de o mărturisire publică? Din experienţele avute am observat că cei mai mulţi dintre cei întorşi la Domnul Isus, când vine vorba de botez cad, se întorc în lume.
De ce aşa, dacă botezul nu este atât de important? De ce popii dacă aud că s-a şi botezat zice că l-a pierdut,că nu mai este nimic de făcut, iar dacă nu e botezat încă mai este speranţă pentru ''oaia rătăcită''?! V-aţi gândit!? M-a durut când l-am auzit pe vărul meu de la ţară că el este tot un fel de ortodox. Lucrarea Lui Dumnezeu suferă mult din pricina tradiţiei BOR, şi eu să o îmbrăţişez? Nicidecum !

8. Efeseni 4:5 şi Ioan 7:37 nu se referă la botezul în apă, ci în Duhul.

9.Fapte 8:12,13. Se spune în detaliu:''botezaţi atât bărbaţi cât şi femei''.
De ce nu spune şi copii? Observaţi cu atenţie !!!
v.13 – faptul că există şi ipocriţi, asta nu înseamnă că învăţătura este greşită, că botezul în apă este de vină, ci respectiva persoană.
Însuşi Ioan B.spune:''pui de năpârci'' în Matei 3:7-9.Ei zădărniceau planul lui Dumnezeu cu privire la ei,neprimind botezul lui Ioan.
Fapte 8:14-16. Acolo nu a fost botezată dintr-o dată o gloată mare.Nu s-a aruncat cu busuiocul peste ei apă sfinţită, nu. Botezul ca şi credinţa, este personală, individuală. Vă amintiţi de intrarea prin poarta cea strâmtă? Ea este personală, individuală. Nu intră două persoane dintr-o dată, niciodată.

10. Tit 1:6. ''copii credincioşi nu înseamnă copiii mici botezaţi, ci cu totul altceva''. Tit 3:5 (Biblia ortodoxă)*''baia naşterii din nou''*. Nu vă lăsaţi furaţi cu filozofiile lumii.

11.Romani 5:12-21; 3:25;6:23. Păcatul moştenit prin Adam. Psalmul 51:5
Atunci ce se va întâmpla cu copiii sau cu oamenii retardaţi mintal care nu au capacitatea de a lua decizii morale? Dacă ei mor nebotezaţi se duc în iad oare?
Deşi este adevărat că şi oamenii aceştia s-au născut cu o fire păcătoasă (Rom.5.12) realitatea este că Domnul Isus Hristos a murit şi a plătit pentru păcatul lor. Dacă un om normal merge în iad, el nu merge acolo pentru că s-a născut în păcat, ci pentru că a respins soluţia care i-a fost oferită de Domnul Isus. Un copil nou născut nu a avut niciodată posibilitatea să-l respingă pe Hristos şi, de aceea, Dumnezeu nu are de ce să-l tragă la răspundere. Dar să spui că problema se rezolvă doar prin botez, este o învăţătură străină Bibliei.

2 Samuel 12:23 David spune:*''eu mă voi duce la el, dar el nu se va întoarce la mine''*. Deuteronom 1:39 ,*''şi pruncii voştrii despre care aţi zis:''vor fi de jaf!''şi fii*

voştrii, care nu cunosc azi nici binele nici răul,ei vor intra în ea; da,lor le-o voi da, şi ei o vor stăpâni".
Doctrina păcatului originar ne învaţă că noi oamenii păcătuim pentru că suntem păcătoşi. Nu suntem păcătoşi pentru că păcătuim, ci, dimpotrivă, păcătuim pentru că suntem păcătoşi; altfel spus, de la căderea omului, am moştenit o condiţie coruptă de păcătoşenie. Avem acum o natură păcătoasă. Noul Testament spune că suntem sub păcat, avem o tendinţă către răutate, astfel încât prin tot ce facem, de fapt, păcătuim, pentru că stă în natura noastră să păcătuim. Dar nu aceasta e natura care ne-a fost dată la început de Dumnezeu. La început am fost nevinovaţi, dar acum întreaga rasă umană s-a prăbuşit într-o stare de depravare.

BOR: Sfaturi ortodoxe:''De altfel, noi cunoaştem tot din Sfintele Scripturi atâtea cazuri când pentru credinta cuiva Dumnezeu S-a îndurat de cel pentru care acesta se ruga. Sa ne amintim că Mântuitorul a vindecat pe *sluga sutasului din Capernaum* pentru credinta stăpânului său ; a vindecat pe *fiica femeii canaanence* pentru credinta mamei sale, *si a înviat pe fiica lui Iair* pentru credinta tatălui său, si pe *fiul văduvei din Nain* pentru credinta mamei sale. Si atunci să nu credem noi că botezul poate fi săvârsit pruncilor pe temeiul credintei naşilor lor?

Matei b.:''Oare cei vindecaţi au fost *mântuiţi* pe baza credinţei altora, sau doar vindecaţi? Nu au fost ei iertaţi pe baza credinţei lor în Isus Hristos?! Analizaţi fiecare înviere în parte, fiecare iertare, vindecare descrisă în Noul Testament.
Când spune credinţa ta te-a mântuit înseamnă că fiecare are credinţa lui? Efeseni 2:8-10 Credinţa este darul lui Dumnezeu. Credinţa vine în urma auzirii Cuvântului.

-Marcu 2:5 ,''când le-a văzut Isus credinţa''. A cui? A tuturor, adică şi a paraliticului. Suferea cu o paralizie, dar cred că era întreg la minte. Nu a fost mântuit împotriva voinţei lui, ci prin credinţa lui şi a acelora care l-au adus în faţa Domnului. Domnul a stat de vorbă cu paraliticul : Marcu 2:11''***ţie*** *îţi poruncesc a zis Isus*..''.

-Matei 8:13
-Matei 9:2,22
-Matei 15:28
-Luca 5:20

texte cu care suntem perfect de acord dar care nu au legătură cu subiectul nostru

BOR: Mai cunoaştem *si Botezul dorinţei* care constă în dorinţa arzătoare a cuiva de a ajunge membru al Sfintei Biserici, ducând o viaţă de pocăinţă şi în virtute.

Dacă dintr-o pricină oarecare fără voia lui nu ajunge să primească botezul prin apă si prin Duh, el e socotit botezat cu Botezul dorinţei ! Wow!

BOR: Taina Sfântului Botez nu se repetă. Căci «este un Domn, o credintă, un botez» (Efes. 4: 5)... «Mărturisesc un botez spre iertarea păcatelor», rosteşte cel ce primeşte Sfânta Taină a Botezului (Art. 10 din Simbolul Credintei). Într-adevăr, după cum cineva nu se naşte trupeşte decât o singură dată, tot asemenea naşterea sufletească nu poate fi decât una singură. Numai dacă a fost găsit un prunc şi nu se ştie sigur dacă a fost sau nu botezat, atunci acesta este botezat condiţionat, dacă n-a fost botezat. Deci nici aici **nu** se săvârseste un al doilea botez.

Site creştin:''Termenul „păcat originar" are de-a face cu păcatul neascultării lui Adam prin mâncatul din pomul cunoștinței binelui și răului și cu efectele sale asupra restului rasei umane. Păcatul originar poate fi definit ca „acel păcat și vina lui pe care îl avem toți în ochii lui Dumnezeu ca rezultat direct al păcatului lui Adam din Grădina Edenului". Doctrina păcatului originar se concentrează în special pe efectele sale asupra naturii noastre și a stării noastre înaintea lui Dumnezeu, chiar înainte de a fi suficient de în vârstă ca să comitem vreun păcat în mod conștient. Există trei puncte de vedere principale privitoare la acel efect:

Pelagianismul: Acest punct de vedere spune că păcatul lui Adam nu a avut niciun efect asupra sufletelor descendenților săi, în afară de exemplul său păcătos, care i-a influențat pe cei care au urmat după el ca să păcătuiască de asemenea. Potrivit acestei perspective, omul are abilitatea de a se opri din păcătuit, dar numai dacă alege să facă acest lucru. Această învățătură este contrară unui număr de pasaje care indică faptul că omul este robit fără scăpare de păcatele sale (aparte de intervenția lui Dumnezeu) și că lucrările sale bune sunt „moarte" sau fără valoare când este vorba de a merita bunăvoința lui Dumnezeu (Efeseni 2:1-2; Matei 15:18-19; Romani 7:23; Evrei 6:1; 9:14).

Arminianismul: Arminienii cred că păcatul lui Adam a avut ca rezultat faptul că omenirea a moștenit o înclinație spre păcat, în mod obișnuit acest lucru însemnând a avea o „natură păcătoasă". Această natură păcătoasă ne determină să păcătuim în același fel în care natura unei pisici o determină să miaune – acest lucru vine în mod natural. Potrivit acestui punct de vedere, omul nu se poate opri din păcătuit de unul singur; de aceea, Dumnezeu ne dă tuturor un har universal, ca să ne dea posibilitatea să ne oprim din a păcătui. În arminianism, acest har este numit har anticipat. Potrivit acestei perspective, nu ni se ține în socoteală păcatul lui Adam, ci doar al nostru. Această învățătură este contrară faptului că toți suferă pedeapsa pentru păcat, chiar

dacă poate nu toți au păcătuit într-un mod asemănător cu cel al lui Adam (1 Corint. 15.22; Romani 5. 12-18). Niciunde nu se găsește în mod explicit în Scriptură învățătura harului anticipat.

<u>Calvinismul</u>: Doctrina calvinistă afirmă că păcatul lui Adam a avut ca rezultat nu doar faptul că avem o natură păcătoasă, ci și atragerea vinovăției noastre în fața lui Dumnezeu, pentru care merităm pedeapsă. Fiind concepuți cu păcatul originar asupra noastră (Psalmul 51.5) are ca rezultat faptul că moștenim o natură păcătoasă atât de decăzută, încât Ieremia 17.9 descrie inima omului ca fiind „nespus de înșelătoare și de deznădăjduit de rea". Nu doar Adam a fost găsit vinovat pentru că a păcătuit, ci vina și pedeapsa lui (moartea) ne aparțin la fel și nouă (Romani 5.12, 19). Există două puncte de vedere privitoare la motivul pentru care vina lui Adam trebuie văzută de Dumnezeu ca aparținându-ne și nouă. Primul afirmă că rasa umană era în Adam, în formă de sămânță; prin urmare, când Adam a păcătuit, noi am păcătuit în el. Acest lucru este asemănător cu învățătura biblică a faptului că Levi (un descendent al lui Avraam) i-a dat zeciuială lui Melhisedec în Avraam (Genesa 14.20; Evrei 7.4-9), deși Levi s-a născut sute de ani mai târziu.

Un alt punct de vedere principal este acela că Adam slujește ca reprezentant al nostru și astfel, atunci când a păcătuit, și noi am fost găsiți vinovați. Punctul de vedere calvinist ne vede incapabili de a birui păcatul fără puterea Duhului Sfânt, o putere posedată numai atunci când ne întoarcem la dependența de Hristos și de sacrificiul Său ispășitor pentru păcat de pe cruce. Punctul de vedere calvinist cu privire la păcatul originar este mai apropiat de învățătura biblică. Totuși, cum poate Dumnezeu să ne socotească răspunzători de un păcat pe care nu l-am comis în mod personal? Există o interpretare plauzibilă că am devenit responsabili de păcatul originar atunci când am ales să acceptăm și să acționăm în conformitate cu natura noastră păcătoasă. Vine un moment în viața noastră când devenim conștienți de propria noastă păcătoșenie. În acel moment trebuie să respingem natura noastră păcătoasă și să ne pocăim de ea. În schimb, noi toți „aprobăm" acea natură păcătoasă, de fapt spunând chiar că este bună. Aprobându-ne păcătoșenia, ne exprimăm acordul față de acțiunile lui Adam și ale Evei din Grădina Edenului. Prin urmare, suntem vinovați de acel păcat, fără să îl fi comis efectiv.''